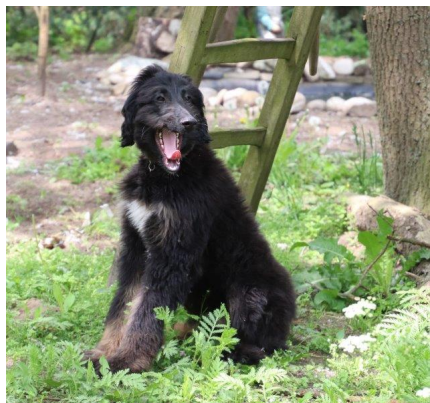

Ties

Ties was de derde afghanenkleuter die bij ons kwam. Ook hij ging in opvang en werd in de geheimen van het Afghaanzijn ingewijd door Hugo en Tom. Tsjonge, wat een dolle boel voor zo'n kleine dreumes. Heel grappig was dat hij zelf prima wist wanneer hij rust moest nemen.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

TIES

Dan trok hij zich terug in een (veel te) grote mand en liet de wereld verder aan zich voorbij gaan. Zijn opvangmoeder leerde hem kennen als een enorm efficiëntie verspreider van goederen. Menigmaal moest ze op een been, of in nachtkleding bijgelicht door slechts het schijnwerptje van haar mobiele telefoon, door haar bos struinen op zoek naar sokken, schoenen, dweiltjes, kussens, kranten, schoonmaakmiddelen, tubetjes lijm of tandpasta, kledingstukken, noem maar op.

Helaas had Ties ook nog wel even flink pech. Tijdens het rondhollen door zijn enorme tuin verstpakte hij zich enorm en zette het op zo'n onbedaarlijk gillen dat zijn opvangmoeder spoorslags naar de dierenarts met hem ging. Die bekeek, onder begeleiding van niet aflatend gekrijs, het pootje, en verordonneerde voor de zekerheid een röntgenfoto. En jawel, een heel klein scheurtje in het bot, boven de enkel. Ties kreeg gips aangemeten en de opvangmoeder kreeg de opdracht hem vooral rustig te houden. Drie weken lang. Maar uiteindelijk gingen die ook voorbij en de controlefoto liet zien dat het breukje prima was genezen was.

De zoektocht naar een passend huis ging door. En, zoals zo vaak, kwam de ideale mensen min of meer vanzelf op ons pad. We werden opgebeld door mensen die een jaar of vier terug van ons Timur hadden genomen. Timur woonde samen met Ghenghis en Ghenghis was helaas overleden. Timur zal in zak en as en vond het zonder speelkameraad gewoon drie keer niks. Of ties misschien de goede hond zou kunnen zijn?

Nou, dat zeker! We maakten een kennismakingsafpraak, die bijzonder goed verliep. Timur, die Lavit genoemd wordt, was zeer geïnteresseerd

in dat zwarte dingetje. Maar Lavit was wel een beetje terughoudend, want de aanwezigheid van twee opvangbroers en ook nog een echt broertje van de ene opvangbroer voelde hij zich wel een beetje overrompeld.

De inburgering verloopt voorspoedig en we gaan ervanuit dat we elkaar zeer binnenkort voor een wandeling ergens in het land zullen zien. (mededeling aan Evelien: doen, he!!)

De opvangmoeder had overigens heel erg opgezien tegen het afstaan van haar pupil, en had ons al laten weten dat ze noooooit meer een hond zou opvangen. Maar alles verliep zo voorspoedig en zo harmonieus dat ze er helemaal vrede mee heeft! En we denken dat ze misschien best nog wel eens een hond voor ons wil opvangen....

Ties, veel geluk, jochie!